

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΑ

Η ΠΑΤΡΙΣ ΜΟΥ

Εἰς τὴν ἀκτὴν μας ἥτις στενάζει
διατί κάθησαι μακρὰς ὥρας ;
Θερμὸν τὸ δάκρυ σου τί σταλάζει ;
Πῶς σου τὸ βλέμμα θολὸν θαυμάζει
τὰς πολυθρέμμονας ἡμῶν χώρας ;

—Βαρυαλγήσας τὴν γῆν σας εἶδα
νὰ κοσμῇ νόμος καὶ φιλεργία.
Ζῆτε εἰς ὄλβον καὶ εἰς ἐλπίδα
ἣν ὑποθάλλει ἐλευθερία.
Ἐδὼ δὲν ἔχω ἐγὼ πατρίδα.

—Καὶ ποῦ καὶ ποία εἶν' ἡ πατρίς σου ;
—Εἶν' ἡ τοῦ ἔαρος ἐρωμένη,
ὁ τόπος εἶναι τοῦ παραδείσου,
ὅπου εἶν' ἄγγελοι αἱ παρθένοι,
ὅπου γελῶσι μορφαὶ Ναρκίσσου.

—Καὶ τ' ὄνομά της ; —Τὴν γῆν ἐρώτα.
Τὸ ὄνομά της, πατρίς ἡρώων·
δὰς ἀναδοῦσα τῆς ψυχῆς φῶτα·
δόξης καὶ φήμης ναὸς τὰ πρῶτα,
κοιλὰς δὲ ἤδη κλαυθμῶν καὶ γόων.

—Καὶ ἡ πατρίς σου τί πάσχει;—Ὅσα
οὐδὲ προφέρει ἀνθρώπου γλῶσσα.

Γύψ τὰ ἐντόσθια τῇ σπαράττει.

Ἡρώϊς μάχεται· πλήν τῇ σφάττει
ἔσα της τέκνα θύματα τόσα.

—

—Τί δ' ἀγωνίζεται ἡ πατρίς σου;

—Εἰς πᾶν βουνόν της, εἰς πάντα βράχον,
δυναστῶν ἄφροντις καὶ συμμάχων,
ἀγῶνος πάλην ἤρεν ἀνίσου,
σημαίαν ἤρε τυραννομάχον.

—

—Τίνες οἱ σύμμαχοι τοῦ δυνάστου;

—Εἰσὶν ὁμόθρησκοι τῶν θυμάτων,
ἀλλὰ δημίους ἐκτελεστάς του
τοὺς μισθοῖ, φόρον παρ' αὐτῶν πράττων
καὶ συνειδήσεως καὶ αἱμάτων.

—

—Καὶ ἡ πατρίς σου εἰς τί ἐλπίζει;

—Εἰς τὸν Παντόπτην, ὅστις τὰ πλήθη,
ὅστις τὰς τύχας αὐτῶν ὀρίζει·
εἰς τοὺς βραχίονας, εἰς τὰ στήθη
ἃ ὁ ἐχθρὸς της κ' αὐτὴ γνωρίζει.

